

[Indenrigsministeren.]

lighed; det er maaske et Udtryk for, at jeg og mit Parti befinder os som Fisk i Vandet. I saa Fald forstaar jeg, det ærede Medlem er misundelig ud fra den mere jordbundne Tilværelse, som det ærede Medlems Parti er lænket til i de senere Aar.

I sin Kritik over for Forslaget fremførte det ærede Medlem Hr. Krag Spørgsmaalet, om ikke Reglerne i § 2 for Valg af de staaende Udvalg var for indviklede. Det kan man selvfølgelig mene, men jeg kan ikke tænke mig, at der her kan blive Uenighed. Det er, som det ærede Medlem antydede, de samme Regler, som det ærede Medlem og hans Parti stemte for vedrørende Forholdene i Landets Byraad. Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvorledes Forholdene vilde være efter § 6, naar en Borgmesters eller Raadmands Beslutninger blev anholdt, om jeg saa maa sige, af Overborgmesteren, og hvor til syvende og sidst Borgerrepræsentationen træffer Afgørelsen. Efter Formuleringen har den paagældende Borgmester eller Raadmand Stemmeret ved Magistratens Afgørelse af den paagældende Sag. Naar der staar, at Borgerrepræsentationen træffer Afgørelsen, er det klart, at denne Bestemmelse maa sammenholdes med § 9, hvor de Tilfælde anføres, hvor Statens tilsynsførende eller Indenrigsministeren selv har Pligt til at gribe ind.

Det ærede Medlem talte dernæst om Rækkevidden af Bestemmelserne i § 9 og spurgte, om Overpræsidenten kan kræve Magistraten sammenkaldt. Nej, det kan Overpræsidenten ikke efter Ordlyden, men han kan kræve Forhandling med Magistraten om de Kommunen vedrørende Forhold. Selvfølgelig er det heller ikke saaledes, at Overpræsidenten deltager paa lige Fod i de Møder, hvor han kan deltage. Dette gælder saaledes Stemmeretten. Han har selvfølgelig ikke Stemmeret. Men naar der staar, at han har Adgang til at deltage i Magistratens Møder, naar foreliggende Sager efter hans eller Overborgmesterens Skøn dertil giver særlig Anledning, maa det selvfølgelig forstaaes saaledes, at Overpræsidenten i saadanne Møder kan tage Ordet som Statens, Indenrigsministerens Repræsentant angaaende den Sag, som giver den særlige Anledning. Her maa netop understreges Udtrykket, at han kan deltage,

„naar foreliggende Sager efter hans eller Overborgmesterens Skøn dertil giver særlig Anledning“.

Det vil sige, at Overpræsidenten herefter ikke kan sige, at han ønsker at deltage i alle Magistratens Møder. Nej, der skal være en særlig Anledning dertil. Og naar han har

fremført en saadan særlig Anledning, kan han forlange at komme til det Møde, paa samme Maade som Overborgmesteren, naar han finder, at det af Hensyn til Forholdene, de paagældende Sager, er opportunt, at Indenrigsministerens Repræsentant kommer til Stede i et Magistratsmøde, kan forlange, at Overpræsidenten giver Møde.

Det kan selvfølgelig ikke falde mig ind under denne Forhandling at blande mig i de indre partipolitiske Diskussioner, der har staaet i Kommunalbestyrelsen om dette Forslag, om Motiverne til, at det kommer frem. Der har i Dag fra enkelte Sider været talt om personlige Mangler og indbyrdes Stridigheder, om, at det ikke kunde blive ved at gaa, som det gaar. Det er en Reminiscens fra Diskussionen paa den kommunalpolitiske Skueplads, maaske somme Tider dens Overdrev, og det forekommer mig, at det var rigtigst at holde dette ganske uden for Rigsdagen. Jeg synes ogsaa, det i og for sig havde klædt det ærede Medlem Hr. Bindslev bedre, om han ikke havde forsøgt at føre Diskussionen fra Raadhuset her ind i Rigsdagen.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev tillod sig et Par platte Bemærkninger om mit Parti. Det er i det hele taget mærkværdigt, som Ordførerne i deres Billedtale henholder sig til Dyreverdenen. Det ærede Medlem sagde, at mit Parti var at sammenligne med en lille Terrier, altsaa havde Terrierens Egenskaber. Jeg maa maaske ripostere ved at sige, at efter det, der skete ved sidste Borgerrepræsentationsvalg, tror jeg i hvert Fald ikke, det ærede Medlems Parti længere kan kaldes nogen Grand Danois. I det hele taget har det ærede Medlem jo faaet Svar paa sin Ledelse af Oppositionen gennem det Valg, der fandt Sted sidste Foraar. Det ærede Medlem brugte om mig og mit Parti et plat Udtryk som „Geskæftighed“. Jeg ser ikke, det ærede Medlem har nogen som helst Baggrund for at sige noget saadant. Hvis nogen, hvis han selv vilde hævde, at han ikke er geskæftig, men at jeg og mit Parti er det, saa er jeg ikke helt sikker paa, at denne Fordeling af Lys og Skygge vilde faa almindelig Tilslutning her i Byen, og jeg maa bede mig fritaget for, at det ærede Medlem optræder over for mit Parti som Moralens Vogter af den gode Tone her i Byen.

Det ærede Medlem Hr. Rager spurgte om forskellige Enkeltheder vedrørende Lovforslagets §§ 3 og 7. Alt dette mener jeg kan overvejes i Udvalget.

Endnu skal jeg blot over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sige, at jeg